

Λήξη του ΙΒ΄ Πανελληνίου Λειτουργικού Συμποσίου
(29/9/2010).

Συνεχίσθηκαν σήμερα 29 Σεπτεμβρίου οι εργασίες του ΙΒ΄ Πανελληνίου Λειτουργικού Συμποσίου Στελεχών Ιερών Μητροπόλεων, το οποίο διοργανώνει η Ιερά Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού, στα Μελισσιάτικα Νέας Ιωνίας Βόλου. Γενικό θέμα του Συμποσίου, το οποίο έχει θέσει υπό την αιγίδα του ο Μα είναι:

«ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

ΟΡΟΣΗΜΑ

ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ»

Η πέμπτη συνεδρία πραγματοποιήθηκε με προεδρεύοντα τον Ελλογιμώτατο κ. Γεώργιο Φίλια, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η πρώτη Εισήγηση είχε ως θέμα : «**Κανονική Παράδοση και Λατρεία**». Ο εισηγητής Ελλογιμώτατος κ. Θεόδωρος Γιάγκου, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής θεματός του, επεσήμανε τα εξής:

Ως προς το θέμα της σχέσεως της κανονικής παραδόσεως με τη Λατρεία επισημάνθηκε ότι η πλειονότητα των ιερών κανόνων αναφέρεται σε λειτουργικά ζητ κανονικός νομοθέτης να ενδιαφερθεί για τα όρια της κανονικότητας των μυστηρίων και τη διάκριση κανονικού και αντικανονικού σε θέματα τελετουργίας κ

Ο δεύτερος εισηγητής Ελλογιμώτατος κ. Αθανάσιος Βουρλής, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών ανέπτυξε το θέμα: «**Το Τυπικό τ** Ο ομιλητής με γλαφυρότητα ανέφερε ότι ο μεν 19ος αιώνας είναι καθοριστικός ως προς την καταγραφή των τυπικών διατάξεων που ίσχυαν τότε στο Οικου Συγχρόνως όμως έχουν κατατεθεί ενδιαφέρουσες προτάσεις για νέες αναθεωρήσεις του τυπικού, με βάση τη λειτουργική παράδοση και τις ποιμαντικές ανάγν

Μετά το σύντομο διάλειμμα επαναλήφθηκαν οι εργασίες με την 6η συνεδρία υπό την προεδρία του Ελλογιμωτάτου κ. Γεωργίου Φίλια, Καθηγητού της Θεολογ

Ακολούθησε η εισήγηση του τρίτου εισηγητού Αιδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Βασιλείου Καλλιακμάνη, Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Παν **ιστορίας και θεολογίας κατά τον 20ο αιώνα**».

Ο Εισηγητής μετά τη διατύπωση εμπεριστατωμένων επιστημονικών θέσεων ετόνισε : «Κατά τον εικοστό αιώνα υπήρξε έντονη αναζήτηση, επιστημονική έρευ ζυμώσεις, συνέδρια και ημερίδες με κέντρο τη θεία λατρεία. Και ο τομέας αυτός δεν ενδιαφέρει μόνο κληρικούς και θεολόγους, αλλά και ιστορικούς, βυζαντιν φιλολόγους, κοινωνιολόγους, ανθρώπους της τέχνης, θρησκευτολόγους, λογοτέχνες κ.ά. Από το 1921 που κυκλοφόρησε το βιβλίο ενός ικανού, λογίου και σοφι **τελούμενα εν αυτώ**» στην Αλεξάνδρεια, μέχρι την έκδοση του ογκώδους τόμου του άριστου γνώστη της λατρείας Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου παρήλθαν ογδόντα περίπου χρόνια. Το μεσοδιάστημα σημάδεψαν με το πέρασμά τους πολλά σπουδαία πρόσωπα, που με τα συγγράμματά τους συνέβαλαν ι Καλλίνικο ακολούθησε ο Μητροπολίτης Καισαρείας Αμβρόσιος Σταυριανός, ο οποίος δημοσίευσε λειτουργικά κείμενα.

Πραγματικό σταθμό αποτελεί η παρουσία του καθηγητή Παναγιώτη Τρεμπέλα, ο οποίος εκδίδοντας λειτουργικά κείμενα βάσει χειρογράφων και συνδέοντάς τη μελέτη και ενσυνείδητη βίωση της θείας λατρείας.

Ένας λόγιος κληρικός που ασχολήθηκε με τα λειτουργικά θέματα όχι από την έδρα του πανεπιστημιακού, παρότι είχε όλες τις προϋποθέσεις όσο από το βήμ Κοζάνης Διονύσιος Ψαριανός. Ο Κοζάνης Διονύσιος έδινε προτεραιότητα στο αγιαστικό και λειτουργικό έργο της Εκκλησίας καθώς και στη διακονία του λόγ

Μια άλλη σημαίνουσα προσωπικότητα που δίδαξε Λειτουργική, Ομιλητική και Κατηχητική στη Θεολογική Σχολή Αθηνών, διετέλεσε Πρύτανης του Πανεπιστη

Κορυφαίος καθηγητής της λειτουργικής, ερευνητής, εκδότης κειμένων και εκλεκτός δάσκαλος ήταν ο Ι. Φουντούλης, ο οποίος άφησε ένα σπουδαίο λειτουργικ Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και συνέβαλε στην ανάδειξη και τη διεθνή ακτινοβολία της. Το μέγεθος του έργου του δεν ασχολούνται στο μέλλον με τη Λειτουργική, τήν Ομιλητική, την Αγιολογία και τις « **ιερές τέχνες**» είναι αδύνατο να μην αναφέρονται στην μεγάλη προσφορά τ

Σημαντικό ρόλο διαδραμάτισαν οι μεταφράσεις στα ελληνικά των έργων δύο σπουδαίων θεολόγων ρωσικής καταγωγής: του π. Γεωργίου Φλορόφσκυ, και το

Σημαντική ήταν η συμβολή του Αγίου Όρους. Εκτός από τον Ύμνογράφο μοναχό Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη που συνέταξε πάνω από δυο χιλιάδες ιερές ακολ μοναχοί και ιερομόναχοι έγραψαν λειτουργικές μελέτες, ενώ ορισμένα μοναστήρια επιμελήθηκαν λειτουργικών βιβλίων».

Ο επόμενος Εισηγητής Ελλογιμώτατος κ. Διονύσιος Μπιλάλης Ανατολικιώτης, επίμελητής τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος παρουσίασε το θέμα: «**Σι χρόνους**». Τόνισε χαρακτηριστικά τα κάτωθι:

«1. Η διόρθωσις τού ἡμερολογίου τῷ 1924 ἐδημιούργησε νέας περιπτώσεις τυπικοῦ, κυρίως εἰς τὴν περίοδον τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, πράγμα τ

2. Τὸ ἐτήσιον τυπικὸν τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὰ Δίπτυχα (Ἡμερολόγιον) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συντάσσεται ἀνελλιπῶς διὰ περίοδον μεγαλυτέραν τῶν 8 καθώρισαν τὸ περιεχόμενον του.

3. Οἱ συντάκται τοῦ ἐτήσιου τυπικοῦ ἔδωκαν ὡθῆσιν εἰς τὰς λειτουργικὰς μελέτας, διευκρίνισαν διάφορα ζητήματα τυπικοῦ ποῦ ἀνέκυψαν ἐκ τῆς ἡμερολογι θεσμὸς τοῦ τυπικαρίου εἶναι σημαντικὸς διὰ τὴν ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τῆς ὀρθοδόξου λατρείας».

Ο **πλευταίος εισηγητής και Πρόεδρος της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Λειτουργικής Ανασυνήσεως Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καισαριανής Βύρωνος κ**